

॥ ब्रह्मेन्द्रदेवतादि स्तुतिः ॥

श्री-महादेव उवाच

ततः शक्रः सहस्राक्षो यमश्च वरुणस्तथा।

कुबेरश्च महातेजाः पिनाकी वृषवाहनः ॥ १० ॥

ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो मुनिभिः सिद्धचारणैः।

ऋषयः पितरः साध्या गन्धर्वाप्सरसोरगाः ॥ ११ ॥

एते चान्ये विमानाग्र्यैराजगुर्यत्र राघवः।

अब्रुवन् परमात्मानं रामं प्राञ्जलयश्च ते ॥ १२ ॥

कर्ता त्वं सर्वलोकानां साक्षी विज्ञानविग्रहः।

वसूनामष्टमोऽसि त्वं रुद्राणां शङ्करो भवान् ॥ १३ ॥

आदिकर्ताऽसि लोकानां ब्रह्मा त्वं चतुराननः।

अश्विनौ घ्राणभूतौ ते चक्षुषी चन्द्रभास्करो ॥ १४ ॥

लोकानामादिरन्तोऽसि नित्य एकः सदोदितः।

सदा शुद्धः सदा बुद्धः सदा मुक्तोऽगुणोऽद्वयः ॥ १५ ॥

त्वन्मायासंवृतानां त्वं भासि मानुषविग्रहः।

त्वन्नाम स्मरतां राम सदा भासि चिदात्मकः ॥ १६ ॥

रावणेन हतं स्थानमस्माकं तेजसा सह।

त्वयाऽद्य निहतो दुष्टः पुनः प्राप्तं पदं स्वकम् ॥ १७ ॥

एवं स्तुवत्सु देवेषु ब्रह्मा साक्षात्पितामहः।

अब्रवीत्प्रणतो भूत्वा रामं सत्यपथे स्थितम् ॥ १८ ॥

ब्रह्मोवाच

वन्दे देवं विष्णुमशेषस्थितिहेतुं
 त्वामध्यात्मज्ञानिभिरन्तर्हृदि भाव्यम्।
 हेयाहेयद्वन्द्वविहीनं परमेकं
 सत्तामात्रं सर्वहृदिस्थं दृशिरूपम् ॥ १९ ॥

प्राणापानौ निश्चयबुद्ध्या हृदि रुद्धा
 छित्वा सर्वं संशयबन्धं विषयौघान्।
 पश्यन्तीशं यं गतमोहा यतयस्तं
 वन्दे रामं रत्नकिरीटं रविभासम् ॥ २० ॥

मायातीतं माधवमाद्यं जगदादिं
 मानातीतं मोहविनाशं मुनिवन्द्यम्।
 योगिध्येयं योगविधानं परिपूर्णं
 वन्दे रामं रञ्जितलोकं रमणीयम् ॥ २१ ॥

भावाभावप्रत्ययहीनं भवमुख्यैः
 योगासक्तैरर्चितपादाम्बुजयुग्मम्।
 नित्यं शुद्धं बुद्धमनन्तं प्रणवारव्यं
 वन्दे रामं वीरमशेषासुरदावम् ॥ २२ ॥

त्वं मे नाथो नाथितकार्याखिलकारी
 मानातीतो माधवरूपोऽखिलधारी।
 भक्त्या गम्यो भावितरूपो भवहारी
 योगाभ्यासैर्भावितचेतःसहचारी ॥ २३ ॥

त्वामाद्यन्तं लोकततीनां परमीशं
 लोकानां नो लौकिकमानैरधिगम्यम्।
 भक्तिश्रद्धाभावसमेतैर्भजनीयं
 वन्दे रामं सुन्दरमिन्दीवरनीलम् ॥ २४ ॥

को वा ज्ञातुं त्वामतिमानं गतमानं
 मायासक्तो माधव शक्तो मुनिमान्यम्।
 वृन्दारण्ये वन्दितवृन्दारकवृन्दं
 वन्दे रामं भवमुखवन्द्यं सुखकन्दम् ॥ २५ ॥

नानाशास्त्रैर्वेदकदम्बैः प्रतिपाद्यं
 नित्यानन्दं निर्विषयज्ञानमनादिम्।
 मत्सेवार्थं मानुषभावं प्रतिपन्नं
 वन्दे रामं मरकतवर्णं मथुरेशम् ॥ २६ ॥

श्रद्धायुक्तो यः पठतीमं स्तवमाद्यं
 ब्राह्मं ब्रह्मज्ञानविधानं भुवि मर्त्यः।
 रामं श्यामं कामितकामप्रदमीशं
 ध्यात्वा ध्याता पातकजालैर्विगतः स्यात् ॥ २७ ॥

श्रुत्वा स्तुतिं लोकगुरोर्विभावसुः
 स्वाङ्गे समादाय विदेहपुत्रिकाम्।
 विभ्राजमानां विमलारुणद्युतिं
 रक्ताम्बरां दिव्यविभूषणान्विताम् ॥ २८ ॥

प्रोवाच साक्षी जगतां रघूत्तमं
 प्रपन्नसर्वातिहरं हुताशनः।
 गृहाण देवीं रघुनाथ जानकीं
 पुरा त्वया मय्यवरोपितां वने ॥ २९ ॥

विधाय मायाजनकात्मजां हरे
 दशाननप्राणविनाशनाय च।
 हतो दशास्यः सह पुत्रबान्धवैः
 निराकृतोऽनेन भरो भुवः प्रभो ॥ ३० ॥

तिरोहिता सा प्रतिबिम्बरूपिणी
 कृता यदर्थं कृतकृत्यतां गता।
 ततोऽतिहृष्टां परिगृह्य जानकीं
 रामः प्रहृष्टः प्रतिपूज्य पावकम् ॥ ३१ ॥

स्वाङ्के समावेश्य सदाऽनपायिनीम्
 श्रियं त्रिलोकीजननीं श्रियः पतिः।
 दृष्ट्वाऽथ रामं जनकात्मजायुतं
 श्रिया स्फुरन्तं सुरनायको मुदा।
 भक्त्या गिरा गद्गदया समेत्य
 कृताञ्जलिः स्तोतुमथोपचक्रमे ॥ ३२ ॥

इन्द्र उवाच

भजेऽहं सदा राममिन्दीवराभं
 भवारण्यदावानलाभाभिधानम्।
 भवानीहृदा भावितानन्दरूपं
 भवाभावहेतुं भवादिप्रपन्नम् ॥ ३३ ॥

सुरानीकदुःखौघनाशैकहेतुं
 नराकारदेहं निराकारमीड्यम्।
 परेशं परानन्दरूपं वरेण्यं
 हरि राममीशं भजे भारनाशम् ॥ ३४ ॥
 प्रपन्नाखिलानन्ददोहं प्रपन्नं
 प्रपन्नार्तिनिःशेषनाशाभिधानम्।
 तपोयोगयोगीशभावाभिभाव्यं
 कपीशादिमित्रं भजे राममित्रम् ॥ ३५ ॥
 सदा भोगभाजां सुदूरे विभान्तं
 सदा योगभाजामदूरे विभान्तम्।
 चिदानन्दकन्दं सदा राघवेशं
 विदेहात्मजानन्दरूपं प्रपद्ये ॥ ३६ ॥
 महायोगमायाविशेषानुयुक्तो
 विभासीश लीलानराकारवृत्तिः।
 त्वदानन्दलीलाकथापूर्णकर्णाः
 सदानन्दरूपा भवन्तीह लोके ॥ ३७ ॥
 अहं मानपानाभिमत्तप्रमत्तो
 न वेदाखिलेशाभिमानाभिमानः।
 इदानीं भवत्पादपद्मप्रसादात्
 त्रिलोकाधिपत्याभिमानो विनष्टः ॥ ३८ ॥
 स्फुरद्रत्नकेयूरहाराभिरामं
 धराभारभूतासुरानीकदावम्।
 शरच्चन्द्रवक्त्रं लसत्पद्मनेत्रं
 दुरावारपारं भजे राघवेशम् ॥ ३९ ॥

सुराधीशनीलाभ्रनीलाङ्गकान्तिं
 विराधादिरक्षोवधाल्लोकशान्तिम्।
 किरीटादिशोभं पुरारातिलाभं
 भजे रामचन्द्रं रघूणामधीशम् ॥ ४० ॥

लसच्चन्द्रकोटिप्रकाशादिपीठे
 समासीनमङ्गे समाधाय सीताम्।
 स्फुरद्वेमवर्णा तडित्पुञ्जभासां
 भजे रामचन्द्रं निवृत्तार्तितन्द्रम् ॥ ४१ ॥

ततः प्रोवाच भगवान् भवान्या सहितो भवः।
 रामं कमलपत्राक्षं विमानस्थो नभःस्थले ॥ ४२ ॥

आगमिष्याम्ययोध्यायां द्रष्टुं त्वां राज्यसत्कृतम्।
 इदानीं पश्य पितरमस्य देहस्य राघव ॥ ४३ ॥

॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकाण्डे त्रयोदशे सर्गे
 ब्रह्मेन्द्रदेवतादि स्तुतिः सम्पूर्णा ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

http://stotrasamhita.net/wiki/Deva_Stuti.

 generated on April 14, 2025

Downloaded from <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits